

OŘECHOVSKÝ ZPRAVODAJ

č. 3/2009

První třídy Základní školy Orechov

Horní řada zleva:

Mgr. Miroslav Straka, Ladislav Kyselý, Martin Oliva, Anna Ryšavá, Michal Novotka, Daniel Pehal, Andreas Kapun, Mgr. Magda Jachnická

Prostřední řada zleva:

Alžběta Brabencová, Anna Bochníčková, Zuzana Micová, Adéla Hendrychová, Markéta Grosmanová, Katherine Kasalová, Nicol Gergelová, Ondřej Pavlík, Antonín Urban, Martin Novotka, Jan Smišík, Pavlína Houzarová

Dolní řada zleva:

Šimon Jedlička, Matěj Ryšavý, Šimon Václavík, Ondřej Šmíd, Linda Záděrová, Martin Thiel, Tomáš Smejkal, Alena Ryšavá, Sabina Dvořáková

Nový Obecní sál

3. červenec 2008

21. srpen 2009

21. srpen 2009

19. září 2009

19. září 2009

19. září 2009

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás seznámil s průběhem prací, které předcházely otevření nového Obecního sálu v naší obci.

Když v měsíci červnu 2008 odešla speciální škola, která dlouhá léta dobře fungovala ve staré školní budově, trochu nás to všechny zaskočilo. Z jejího pronájmu nám bude chybět 450 000 Kč. Stáli jsme před otázkou jak dále využívat tuto budovu? Zastupitelé předkládali různé návrhy od pronájmů celé budovy soukromému subjektu, případně přestěhování obecního úřadu a pošty až po dům s pečovatelskou službou. Nakonec bylo nutné sestavit komisi ze zastupitelů ve složení – Brabenec, Dudík, Oliva, Smutný, Zvolská, která doporučila obecnímu zastupitelstvu následující využití budovy.

Část přízemí pronajmout Růžovému sadu a v části zřídit obecní knihovnu, klub důchodců a klubovnu pro mateřské centrum. Současně jej využít i na historické sbírky naší obce. Do prvního patra umístit základní uměleckou školu, malý sál pro 100–120 diváků, který by sloužil jak jednotlivým organizacím, které našly zázemí přímo v budově, tak i základní a mateřské škole a ostatním spolkům v obci. V prvním patře bude také klubovna a zázemí pro členy Ořečovského divadla, zájmový spolek Junák, místnost pro potřeby kronikáře a obecní archiv. Takto navržené využití budovy bylo většinou hlasů zastupitelů přijato.

Již v závěru měsíce května byly vyčleněny místnosti pro klubovnu ořečovských ochotníků a pro co největší spokojenost divadelníků jsem požádal jejich principála pana Vlastimila Pešku o vytvoření jednoduchého nártu jeviště a hlediště v nově vznikajících prostorách obecního sálu. Začátkem měsíce června byly na obecní úřad doručeny cenové nabídky firem na zhotovení a zkompletování vybavení sálu. Smlouvy byly podepsány s firmami Divadelní technika Křenovice a Bohumil Racek z Brna. Z důvodů značné opotřebovanosti celého objektu bylo nutné provést opravu střechy, elektroinstalace, topení, vody a generální opravu sociálního zařízení. Všechny tyto práce, včetně vybavení sálu, byly hrazeny z obecního rozpočtu a dosáhly výše cca 1 250 000 Kč.

Slavnostní otevření nového Obecního sálu proběhlo v sobotu 19. září 2009 v 15 hodin. Vystoupili zde učitelé Základní umělecké školy Ořechov se svým koncertem a po té následovalo představení ořečovských ochotníků s názvem Babička v trencách aneb Aprílová komedie. V této souvislosti bych chtěl také vyzvednout práci paní Ing. Heleny Křenkové, která ve velice krátké době navrhla a zrealizovala výzdobu vstupního prostoru.

Na závěr bych chtěl popřát všem občanům mnoho příjemných a inspirativních kulturních zážitků v našem novém Obecním sále.

Josef Brabenec

Výměna řidičských průkazů

Řidičské průkazy vydané od 1. ledna 1994 do 31. prosince 2000 jsou jejich držitelé povinni vyměnit nejpozději do **31. prosince 2010!** Uplynutím stanovené doby pro jejich výměnu, řidičské průkazy pozbyvají platnosti.

Uvedená výměna se vztahuje na následující typy řidičských průkazů:

Kde si můžete vyměnit ŘP? Na odboru dopravy Městského úřadu Šlapanice, Opuštěná 2, Brno, tel. 533 304 111

Co musíte mít s sebou? - „Žádost o vydání ŘP“ – obdržíte na pracovišti Městského úřadu Šlapanice

- platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
- průkazovou fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
- ŘP, který podléhá povinné výměně

Kdy Vám bude vydán nový ŘP? Vydat ŘP je možné do 20 dnů od podání žádosti.

Kolik Vás to bude stát? Povinná výměna ŘP je osvobozena od správního poplatku, vyjma vydání ŘP ve lhůtě kratší, tj. do 5 pracovních dnů od podání žádosti (správní poplatek 500 Kč).

Další informace získáte na internetových stránkách www.vymentesiridicak.cz

Z historie obce

Přehled o stavu obce a jejích obyvatelích končí stavem obce Tikovice. Záznamy jsou z roku 1924, tj. z období tzv. první republiky. V Tikovicích žilo 828 obyvatel.

Majetek obce: škola, hostinec, váha, 8 ha polí, luk 68 arů, 22 hektarů lesa. Dluhy 102 000 Kč.

Starosta obce: Tomáš Záděra, rolník, obec.tajemník Frant.Fiala, obec.sluha Frant. Ludvík. Farní úřad: Josef Pánek, farář, varhaník Frant.Kozel, kostelník Martin Tolar. Obecná škola – trojtřídní: Robert Svoboda, řídící učitel, V.Pokorná, Ludmila Kryštofová – učitelky. Porodní asistentka: Alžběta Trucálková.

Velkostatek: majitel Arnold de Forest, Rosice.

Rolníci: Arnošt Dvořák, Jan Franta, Jan Hrdlička, Ondřej Hron, Fr. Janíček, Fr. Janíček č.1, Jan Janíček č.70, Fr. Konečný, Ant. Kozel, Jan Kozel, Jos. Kozel, St. Kozel, Fr. Krejčíř, Cyril Kubík, Jos. Leichman, Matěj Novák, St. Novák, Inocenc Pavlík, Fr. Pehal, Fr. Peška č.52, Fr. Peška č.92, Julie Pešková, Evžen Pop, Jos. Slavík, Tom. Slavík, Ter. Slavíková, Ant. Smejkal, Fr. Smejkal, Kateř.Škorpíková, Jan Šubrt, Václav Šustr, St. Trenz, Tom. Trenz, Jos. Záděra, Tom. Záděra.

Spořitelni a záloženský spolek, zaps. spol. s neom.r.

Cihelna ruční: Václav Sec.

Hostince: Fr.Holoubek, Jiří Kozel, náj. - majetek obce.

Kováři: Fr. Šmíd, Alois Vrbka.

Krejčí a švadleny: Albín Dvořák, Jiří Peška, Marie Poláková, Ondřej Ryšavý, Gustav Šťastný.

Mlynář: Frant. Vlasáková (nájemce Spáleného mlýna)).

Obchody: mlékem -Alois Heda, potravinami – Anežka Janková, Marie Trenzová, - smíšeným zbožím: Václav Chramosta, Anna Pírková, Anežka Trenzová.

Obuvníci: Jindřich Benda, Jan Kadaňka, Tomáš Pouliček.

Pekař: Josef Sklenařík.

Pokrývač: Frant. Koláček.

Řezníci: Jiří Kozel, Tomáš Kozel.

Stolař: Ondřej Kubík.

Spolky a politické organizace: Orel, Sbor dobr. hasičů, Čs. strana socialistická, Republ. strana.

Za necelých sto let, které uběhly, došlo ke sloučení tří obcí v r. 1946. Živnosti zanikly a s nimi i nejpočetnější vrstva obyvatel a to rolníci. V obci se přestali chovat koně a krávy. Obyvatelé se tehdy hlavně živili zemědělstvím, dělníci odjížděli za prací do Brna. Rolníci se museli spoléhat sami na sebe, živili se tím, co sami vyprodukovali. Každé pole bylo pečlivě obděláno, meze, stráně a louky byly vždy a pravidelně vysečeny. Zemědělstvím se živilo 103 zemědělských usedlostí. V rodinách se rodilo a vychovávalo více dětí. Členové rodin pracovali tak, aby uživili početnější stavy rodin, než dnes. Ve třech obcích pracovalo v různých oborech 82 živnostníků. Nikdo z nich výrazně nezbohatl. Lidé tehdy měli k sobě blíž, po večerech sedávali v tzv. „žundrech“ a sdělovali si svoje starosti a radosti. Dnešní generace žije v jiných poměrech, ruční práce se téměř vytratila. Převažuje automatizace, mechanizace a rychlá komunikace.

Žije se rychleji s mobilem v ruce, televizi, počítači, automobilismem, supermarkety, zahraničními dovolenými atd.

Přehled, který jsem uvedl ve třech zpravodajích nás aspoň ve stručnosti seznámil s životem obyvatel ve dvacátých letech minulého století.

Mgr. Jiří Poledňa
kronikář obce

Kultura

Obecní knihovna informuje

Nejdříve o tom, co se dělo v knihovně o prázdninách. Proběhl počítačový kurz pro seniory, zúčastnilo se celkem 14 zájemců. V knihovně je k dispozici počítač pro návštěvníky knihovny, můžete kdykoli ve vypůjčovací době přijít a vyhledávat si na internetu informace, zpracovávat referáty nebo využít výukové multimediální programy. Pro registrované čtenáře je hodina zdarma.

Je potěšitelné, že o divadelní představení pořádané knihovnou je zájem. Autobus na Sněhurku a sedm trpaslíků do Městského divadla byl plně obsazen. Další v nabídce je muzikál Edith Piaf – Vrabčák z předměstí, který je na programu Mahenova divadla v neděli 17. ledna v 17 hodin. A po rekonstrukci Janáčkova divadla v jarních měsících je v plánu představení Nabucco. Zájemci o divadelní představení se mohou hlásit v knihovně. Informace o ceně a odjezdu autobusu najdete na webových stránkách knihovny nebo přímo v knihovně.

Na závěr přijměte ještě pozvání na tyto akce:

22.9. v 17 hodin v Obřadní síni OÚ „Veřejné čtení z díla Boženy Němcové“

17.10. ve 14 hodin v Obecním sále ve staré škole „Beseda s plk. Michalem Dlouhým o četnicích a Četnických humoreskách“

13.11. v 18 hodin „Recitál Jana Kryla aneb Vzpomínky na Bratříčka“

24.11. v 17 hodin „Proč je ulice Kyselkova?“

20.12. ve 14 hodin také v Obecním sále staré školy „Předvánoční povídání o Norsku“

Ukázka z nabídky nových knih:

Příbský V.: Valdštejn a Eleonora
Budínský L.: Deset prezidentů
Nesvadbová B.: Brusinky
Kratochvíl J.: Slib
Dvořák O.: Vzpouza mrtvých
Stránská L.: Kousek tvé přítomnosti
Stínil L.: Když život bolí
Cartland B.: Srdce v sázce

Stýblová V.: Muis Amicus
Hůlová P.: Stanice Tajga
Viewegh M.: Román pro muže
Zmeškal T.: Milostný dopis klínovým písmem
Christie A.: Poirotovo pátrání
MacBain Ed: Zmizelé dívky
Meyer S.: Stmívání, Rozbřesk
Shaw P.: Mangový vrch

Styron W.: Sopiina volba
Updike J.: Terorista

Prorok P.: Autoškola – učebnice
Smith W.: Píseň slonů

Leona Steingartová
knihovnice

Střípky z Obecního sálu

Obecní sál. Divadlo. Každý tomu říká jinak, ale my, co jsme měli možnost být již uvnitř, smekáme klobouk před těmi, kdo se přičinili, že v obci máme konečně tyto prostory. Prostory důstojné k besedám, veřejným čtením, divadelním představením, školním akcím, koncertům, výstavám, recitálům atd.

Měla jsem možnost uskutečnit v úterý 22. září v Obecním sále veřejné čtení z díla Boženy Němcové. Doposud byla čtení vždy v Klubu důchodců na Ořehovičské ulici, a tak nás čekalo něco nového. Čtenáři si pochvalovali „literární scénu“ - za zády bordó oponu a před sebou hlediště, nasvícení jak v divadle. Hlediště zaplnilo 55 zájemců.

To potěšilo. Do čtení ukázek z díla Boženy Němcové se tentokrát zapojili i tři žáci. Myslím, že se svého úkolu zhostili na výbornou.

A na jaká čtení se můžete těšit napříště? V příštím roce si připomeneme např. 100. výročí narození Františka Hrubína a 200. výročí narození Karla Hynka Máchy, tak námětů na další veřejné čtení bude jistě dost.

L. Steingartová
knihovnice

Ze života škol

MŠ OŘÍŠEK SLAVIL

1.září tohoto roku tomu bude přesně 25 let, co stávající budova MŠ Oříšek otevřela poprvé své dveře předškolním dětem.

Kolektiv MŠ však nevydržel čekat až do samotného září a oslavu tak významného jubilea zorganizoval již na 10.května.

Oslavě předcházelo mnoho příprav. Již koncem ledna začaly paní učitelky s dětmi vyrábět různé předměty na prodejní jarmark, který měl být součástí akce. Ten, kdo měl zájem, si pak mohl na oslavě zakoupit např. různé sklenice, podtácky či kamínky zdobené technikou tzv. decupáž. Jiným se mohly zalíbit korálky nebo ručně dělané dárkové taštičky. K prodeji již tradičně nesměly chybět námi upečené perníčky. Touto cestou bychom rádi poděkovaly paní Ryšavé a Přikrylové, které nám pomáhaly výrobky prodávat.

Ale jak vlastně celá oslava probíhala ? Vezmeme to pěkně po pořádku. Akce se konala v místní Orlovně od 14.30 hod již zmíněného 10. května. Nejdříve se paní ředitelka Šabatová přivítala se všemi přítomnými. Poté přišla na řadu hromadná písnička s hudebním doprovodem místního rockového orchestru – Hary Kochr. Nutno podotknout, že členové tohoto seskupení, byli kdysi našimi klienty. Byli tak hodní, že svým muzicírováním nám vyplňovali čas mezi jednotlivými vystoupeními všech tříd. Svoji spoluúčast nám věnovali jako sponzorský dar, za což jim patří naše velké díky.

Po úvodní písničce došlo na první vystoupení. Svoji premiéru si tak odbyli naši nejmenší – třída Kočiček. Všem jistě vykouzlili úsměv na tváři svým pásmem básniček a písniček, které bylo sestaveno na téma kočka. Děti i jejich paní učitelky vystupovaly v kočičích kostýmech.

Spolu se třídou Broučků jste si mohli zaletět do daleké a exotické Afriky. Třída Oveček zas potěšila tradičními lidovými písněmi. Celou akci zakončila třída Myšek. Za pomoci kopačáků a písně *Olé, olé, vyhrájeme* jste se mohli díky chlapcům z této třídy přenést na fotbalový stadión. Dívky – myšky pak předvedly taneček na kdysi tak slavnou spartakiádní píseň *Poupata*.

Akce byla spojena též s oslavou Dne matek, kterým děti po každém vystoupení s láskou předávaly své vlastnoručně vyrobené dárky.

Závěrem nám ještě dovoluňte informovat vás o tom, že jsme v tomto roce finančně přispěli na likvidaci škod způsobených povodněmi městu Nový Jičín. Děkujeme také všem sponzorům a rodičům, kteří se mohli v minulém školním roce podílet na rozkvětu naší MŠ (finance + brigády). Zde se nebojíme vyzvednout paní Souchopovou, která nám zprostředkovala tolik financí, že za to mohla být zrekonstruována celá jedna třída.

Krásný nový školní rok 2009/ 2010 s pohodou a úsměvem na líci vám všem přeje kolektiv MŠ Oríšek.

Markéta Popelková , DiS.
učitelka MŠ

Spolky a sdružení

Vážení spoluobčané,

Je dnes již veřejným tajemstvím, že myslivecká chata na Rybářkách lehla popelem.
/viz fotografie na str. 23/

Než se na Vás obrátím s prosbou, něco málo o historii tohoto objektu.

Se stavbou chaty začali členové sdružení v roce 1971. V roce 1973 byla dokončena hrubá stavba sklepa, sálu a kuchyňského zázemí. V letech 1974 až 1975 byla přistavěna klubovna v poschodí a stavba dokončena. Někdy v průběhu let 1975 – 76 byl položen taneční parket a zbudováno potřebné zázemí jako podium, WC, stoly a lavice kolem parketu.

Těch 34 let sloužila chata nejen nám myslivcům, ale i veřejnosti ať ve formě zázemí při karnevalech a letních nocích tak i při soukromých akcích jako třeba rodinných oslavách, svatbách podnikových či přátelských posezeních a podobně. Vědomi si toho, snažili jsme se neustále něco vylepšovat. Jen pro příklad: byla položena nová střešní krytina, v sále i v přilehlých prostorách položena na podlahu dlažba. V sále byl stržen starý strop, provedena nová izolace a zhotoven nový dřevěný obklad stropu i části ostění. Bylo instalováno nové osvětlení, zabudovány dvojce nové vstupní dveře, upravena výdejní okénka včetně dřevěného obložení. Byly zabudovány nové sloupy na verandě, položen nový betonový povrch na verandě vč. nátěru, zhotoveno nové zábradlí, zbudovány nové schody na verandu vč. zastřešení a nakonec v roce 2008 instalováno nové ústřední vytápění. Mohl bych vyjmenovávat ještě spoustu dalších úprav, jako nové očalounění židlí, postupná modernizace kuchyňského zázemí, výměna stolů a lavic kolem parketu a další a další. Bylo by toho na několik stran.

Stálo to spoustu úsilí i prostředků a podílely se na tom minimálně tři generace myslivců, ale dělali jsme to rádi a byli jsme na to patřičně pyšní. Teď zůstal jenom zmar. Chata shořela v noci z 2. na 3. srpna. Šetření ještě není ukončeno, ale dle policie je nejpravděpodobnější verzí úmyslné zapálení.

Objekt jsme měli pojištěný na značnou částku, ale již první jednání s likvidátorem naznačují, že velké zázraky nemůžeme čekat. Pojišťovna mlží jako vždy, když má dojít k plnění.

Jistě každý z Vás pochopí, že je to pro nás velká ztráta, nejen finanční, přišli jsme vlastně o vše, ale že je to pro nás i srdeční záležitost. Rozhodli jsme se proto, že chatu vystavíme na stejném místě znovu. Bude to obtížné, bude to běh na dlouhou trať, neboť velkými finančními prostředky nedisponujeme, jak dopadneme s pojišťovnou nevíme a také vysoký věkový průměr členů sdružení tomu příliš nenahrává, ale jsme rozhodnutí se s tím poprat. Chtěli bychom začít co nejdříve.

Obracím se proto na Vás na spoluobčany s prosbou o finanční pomoc. Chceme uspořádat veřejnou sbírku. Je nám jasné, že v dnešní době ekonomické krize to nemá nikdo lehké a že nemůžeme čekat zázraky. Ale jak se říká : „ v nouzi každá koruna dobrá „. Místa, kde bude možno příspěvek poskytnout, budou zveřejněna na vývěškách a v obecním rozhlase.

Jsme si vědomi toho, že myslivci obecně nejsou v tomto národě ve velké oblibě, ale pevně doufám, že všichni na nás snad nezanevřeli a nějací příznivci se ještě najdou. Výsledek sbírky, pokud nějaký bude, samozřejmě zveřejníme.

Všem kteří přispějí bych rád jménem všech členů mysliveckého sdružení předem poděkoval.

Ivan Loskot
předseda

Z divadelní činnosti

Na podzim loňského roku jsme nacvičili novou hru „Babička v trenkách aneb aprílová komedie“, takže máme na repertoáru tři inscenace: Po všem hovno, po včelách med, Paroháči a již zmíněná Babička v trenkách.

Od začátku letošního roku jsme sehráli tato představení:

3.2.	STRÁŽNICE	Paroháči...
7.2.	BRNO Radost	Babička
15.2.	PRAHA Činoherní klub	Paroháči
22.2.	RAJHRAD	Babička
24.2.	BRNO Radost	Babička
7.3.	BRNO, Bystrc	Po všem

Toto představení mělo být sehráno na přehradě před hotelem SANTON, ale kvůli velké zimě a šílenému vichru se nekonalo

13.3.	CHROPYNĚ	Po všem
14.3.	TŘEŠŤ–přehlídka	Babička
19.3.	BRNO, Radost	Babička
22.3.	KOJETÍN, přehlídka	Babička
27.3.	SKUTEČ	Paroháči
29.3.	RAJHRAD	Paroháči
5.4.	ŽABČICE	Paroháči
7.4.	BRNO, Radost	Babička
19.4.	SLOUP	Paroháči
6.5.	BRNO Radost	Babička
8.5.	NĚMČICE nad Hanou	Babička - krajská přehlídka s postupem na celostátní přehlídku „Krkonošův divadelní podzim“ ve Vysokém nad Jizerou.
17.5.	OŘECHOV	Babička
30.7.	ŽIDLOCHOVICE letní kino	Paroháči
1.8.	VELKÉ LOSINY	Babička
8.8.	na zřícenině hradu KOŠUMBERK u Chrudimi	Babička

A nyní něco o zlomovém okamžiku, který nastal 13.července v 9:00 hodin ráno. Z důvodu narušené statiky a neutěšeného stavu stávající budovy divadla začalo velké stěhování. Díky panu starostovi Josefu Brabencovi a obecnímu zastupitelstvu jsme získali „střechu nad hlavou“ ve speciální škole, která je nyní po odchodu žáků do Želešic volná. Loučení se starou budovou nebylo lehké! Po těch létech, které jsme tam strávili to bylo velmi smutné. Vždyť někteří herci tam hráli přes 50 roků. Ale nedalo se nic dělat, nostalgie musela stranou. Stěhování trvalo celý týden, stěhovaly se nejen kulisy a kostýmy, ale veškeré vybavení, osvětlení atd. Největší práce byla s demontáží sedadel, která se budou instalovat ve škole v novém hledišti. Převážení probíhalo jak soukromými auty divadelníků, tak dopravou, kterou nám zajistil obecní úřad. Stěhování nám dalo pořádně zabrat. Po úpravách topení a vody ve škole se budeme pomalu zabydlovat. Největší práce bude s úpravou hlediště, které bude kapacitně asi o 100 míst menší, ale nevadí. Budeme tu mít také zázemí a určitě si na všechno brzy zvykne.

Čeká nás ještě hodně práce a velký úklid. Nezbyvá, než ještě jednou poděkovat panu starostovi, který nám toto umožnil a po celou dobu se o nás staral a zajímal se o celý náročný průběh této akce. Ještě jednou díky !

Marta Kubíková

Mateřské centrum

Po prázdninové odmlce jsme opět zahájily naše pravidelné střední setkávání v Mateřském centru Sluníčko, které se koná vždy od 9.00 do 11.00 hodin v obecním domě na ulici Ořechevičská 1.

Od září jsme převzaly po Markétě Dudíkové vedení a touto cestou bychom jí chtěly poděkovat za její práci pro centrum a také na spoustě akcí pro obec Ořechov.

Do prvního centra jsme dorazily s napětím a očekáváním, jestli přijdou i nové děti a kolik nás bude letos chodit. (Většina dětí, co navštěvovala pravidelně centrum, už totiž začala chodit do školky.) Ale mohly jsme si oddechnout - nezůstaly jsme samy.

A když už se maminky s dětmi rozhodly navštěvovat centrum, snažíme se dělat co nejpestřejší program plný písniček, her, zábavy a pro radost i nějaké jednoduché vyrábění tak, aby ho zvládli i ti nejmenší a s pýchou si odnesli svůj výrobek domů.

Ve vyrábění nás podpořila i paní MuDr. Kachlíková. Děkujeme jí tímto za výtvarné potřeby (barvičky, náčrtníky, fixy, voskovky, aj.), které centru věnovala.

Nenudí se ani maminky. Ochotně se s námi zapojují do příprav různých akcí pořádaných mateřským centrem Sluníčko. První takovou úspěšnou akcí v září byla burza podzimního a zimního oblečení. Díky % výtěžku z prodeje oblečení a také našich výrobků jsme mohly nakoupit nové hračky do centra.

Během tohoto školního roku nás čeká ještě spousta akcí.

V nejbližší době to bude drakiáda, a to 11. října v 15.00 hodin. Sraz je na dětském hřišti u kostela v Ořechově. Čeká nás spousta zábavy, soutěže a hlavně pouštění draků, tak neváhejte a přijďte se s námi pobavit. Doufáme, že nám bude přát počasí a strávíme příjemně jedno nedělní odpoledne, z něhož si odneseme spoustu hezkých zážitků.

Vladka Ursacherová
Míša Ryšavá

Z oddílu stolního tenisu

Tento oddíl byl založen v rámci tělocvičné jednoty Sokol Ořechov zásluhou Vítězslava Přichystala před 27 lety, který byl tehdy správcem nově opravené Sokolovny. Začínali jsme družstvem mužů a žáků v nejnižší okresní soutěži. Pan Přichystal se zasloužil zejména o rozvoj žákovského družstva, jemuž se hodně věnoval. Největším úspěchem byl postup do okresního přeboru II. třídy v sezoně 1989/1990, ze kterého jsme bohužel v dalším roce sestoupili z důvodu odchodu některých hráčů. Z ekonomických důvodů a také pro malý zájem bylo zrušeno družstvo žáků. Ke stabilizaci týmu a celého oddílu došlo až ve druhé polovině devadesátých let. Oddíl se přestě-

hoval z tehdejší sokolovny, která byla vrácena jednotě Orel do tělocvičny ve zvláštní škole.

Předsedou se stal Jaroslav Vaněk ml., který se začal oddílu věnovat. Pod jeho vedením vzniklo také „B“ mužstvo jako náhrada pro starší žáky, které hrálo základní okresní soutěž a později i přebor. Velký úspěch dosáhlo mužstvo „B“ až v sezoně 2007/2008, kdy postoupilo také do II. třídy okresního přeboru. Z organizačních důvodů byla soutěž prodána jinému oddílu, a tak bylo „B“ mužstvo ponecháno ve III. třídě. Bohužel jsme museli pro nastávající sezonu 2009/2010 pro nezájem hráčů jeho činnost v soutěži ukončit.

Mužstvo „A“ bylo střídavě úspěšné v soutěžích II. a III. třídy okresního přeboru. Historického úspěchu dosáhlo v roce /2008/2009/, kdy poprvé postoupilo do nejvyšší okresní soutěže /okresního přeboru I. třídy/. Zasloužili se o to hráči:

Petr Němec, Jaroslav Vaněk, Bronislav Šmíd, Ladislav Kafir, Libor Kunický, Jan Vaněk.

Doufáme, že tento úspěch přivede do našich řad nové zájemce o tento sport a budeme moci do budoucna přihlásit do soutěže opět „B“ mužstvo. V současné době oddíl hraje v tělocvičně základní školy. Tréninky jsou v pátek od 18.00 hodin.

Kontakt: Jaroslav Vaněk - 728 180 641

Bronislav Šmíd - 608 886 920

ŠmBr

Český svaz chovatelů

Naše organizace patří k jednomu z nejstarších spolků v celé České republice. Máme zaregistrovaných 40 členů. Poslední dobou jsme získali několik mladých chovatelů, kteří mají v chovu velice dobré výsledky.

4. a 5. července 2009 probíhala již tradičně hodová výstava, která byla hojně navštěvená i rodiči s dětmi. Velký podíl na účasti mělo krásné počasí. Mezi obcemi Ořechov, Radostice, Ostopovice, Ivančice a Knínice probíhá každoročně soutěž o nejlepší výsledky v chovu jednotlivých zvířat.

Někteří členové jsou organizováni v celostátních klubech holubů, králíků, drůbeže a zúčastňují se celostátních výstav. Jsou to holubáři: Čurilla Štefan, Drobílek Jiří, Kubík Zdeněk, Ludvík Jan, Pehal Vilém, Sec Jiří a Vít Vlastimil. Chov králíků: Bohdaň Pavel, Drobílek Jiří, Janků Pavel a Konečný Vladimír. Chov drůbeže: Janků Pavel.

Na podzim nás čeká oblastní výstava, která bude velmi náročná, protože se jí zúčastní velký počet vystavovatelů. Na této výstavě bude možné zakoupit kvalitní chovná zvířata.

Po drobných úpravách klubovny jsme se pustili do úpravy přístupové cesty, která je již dokončena díky některým obětavým členům za velké podpory obecního úřadu, zejména pana starosty Josefa Brabence, kterému tímto děkujeme.

Za chovatele Zdeněk Kubík

Minulost, přítomnost a snad i budoucnost klubu důchodců v Ořechově

Otvírám kroniku Klubu důchodců. První stránku zdobí obrázek pana Oldřicha Svobody. Pak již týden po týdnů krásným úhledným písmem kronikář podrobně popisuje, jak to všechno bylo, kteří lidé stáli u začátků. Vstupuji do děje obsáhlé kroniky a teprve na konci se dovídám, kdo byl ten vzorný zapisovatel veškerého dění kolem klubu od roku 1986 – 1993. Byl to pan Bruno Longin. DÍKY VÁM, PANE LONGINE !

První doložený záznam o založení Klubu důchodců v Ořechově je datován dnem 24. října 1983. Pro činnost byly vyhrazeny prostory v obecním domě na Ořechovičské 1 (vedle hasičské zbrojnice). Tam se sešla z iniciativy MNV Ořechov skupina občanů - důchodců, za účelem ustanovení samosprávy. Jako předsedkyně je uvedena paní Věra Suchánková. Tímto celá činnost klubu začala a současně skončila. Během let 1984-86 sice jsou uváděny některé akce pro důchodce, ale vesměs je organizovala sociální a zdravotní komise při MNV.

Z popudu uvedené komise a hlavně přičiněním její předsedkyně MUDr. Marie Hendrychové se 3. prosince 1986 opět v prostorách klubu sešla skupina důchodců, kteří posoudili a projednali další činnost.

Byla zvolena samospráva předsedkyně : Vlasta Kubíčková
místopředseda : Ing. Miroslav Cacarda
jednatelka : Věroslava Beránková
pokladní : Marie Cacardová

Tímto dnem započala obnovená činnost klubu. Velikou pomocnicí, organizátorkou a skoro by se dalo říci duší klubu zůstala i nadále MUDr. Hendrychová. Sama se důchodového věku nedožila, opustila tento svět 1. dubna 1990 ve věku 47 let. Dodnes na ni s úctou a díky vzpomínáme !

Prostory klubu byly upraveny ponejvíce svépomocí a brigádnickou činností pod vedením stavbyvedoucího Luboše Dostála. Vznikla zde kuchyně, jídelna a společenská místnost, později i hygienické středisko, kde byla každé úterý a čtvrtek provozována pedikúra. 15. 1. 1987 bylo v klubu zahájeno vydávání obědů pro 32 přihlášených strávňků. Jídlo bylo dováženo z Ústavu sociální péče ve Střelicích. Většina zájemců poobědvala v jídelně, kde měli možnost posedět déle, popovídat si, podívat se na televizi (barevný televizor byl přivezen z Multiservisu a uveden do provozu 19. 1. 1987). Při vybavování klubu vydatně vypomáhal sociální odbor ONV Brno – venkov. V dalších letech se obědy dovážely z různých míst, nejdéle z JZD Ořechov. Byla též zřízena donášková služba pro nemocné a méně pohyblivé důchodce.

Samospráva klubu se rozrostla o další členy. Ve funkci předsedů se postupně vystřídal pan ing. Cacarda, paní Jaroslava Ryšavá a paní Marie Mudráková. Činnost klubu byla neuvěřitelně bohatá. Nesčetné množství přednášek s různými tématy. Ve spolupráci s odborem sociálních věcí ONV Brno – venkov probíhala po několik roků „Akademie

třetího věku“. Byly pořádány různé kurzy: studené kuchyně, teplé kuchyně, pečení perníků, gastrovečery, květinová vazba a jiné. Po řadu let pracoval kroužek ručních prací. Zároveň se připravovaly výstavky z výrobků zhotovených v klubu, prodejní výstavky knih apod. Podnikaly se pěší vycházky do blízkého okolí. Rozběhla se autoturistika s použitím vlastních osobních aut; některých výletů se účastnilo až 5 automobilů. Později se přešlo na zájezdy autobusové, s využitím autobusu JZD Ořechov s řidiči Vladimírem Dvořákem a Jiřím Šalplachtou nebo autobusu Osevy Želešice s řidičem Františkem Procházkou. Některé zájezdy byly i několikadenní, dokonce i do zahraničí, kupříkladu do Německa – tehdejší NDR, po roce 1990 do Vídně apod. Téměř každý měsíc se uskutečnila společná návštěva brněnských divadel. V době, kdy v Ořechově již nefungovalo kino, klub pravidelně promítal ve svých prostorách různé filmy nejen pro dospělé, ale i pro děti (Nebeští jezdci, Už zase skáču přes kaluže, Bony a klid, Jak svět přichází o básníky a další). Pravidelně se jezdilo na koupání do krytého bazénu v Blučině. 11. 11. 1987 klub spolu s MNV připravil první SETKÁNÍ JUBILANTŮ pro 70,75,80,85 a víceleté občany.

Prostory klubu využívali starší občané pro pořádání rodinných oslav výročí narození, zlaté svatby atd. Konala se tu ročníková setkání. 21. 9.1989 získal klub vlastní telefon. 3. 10. 1989 se v ořechovském klubu uskutečnilo výjezdní zasedání sociálního odboru ONV Brno – venkov, za účasti 35 zástupců obcí z celého okresu. Do Ořechova přijížděli delegáti klubů z blízka i daleka (Zastávka, Prostějov, Třešť ...), aby se podívali jak na to. Ale i ořechovští rádi zajeli třeba do Moravan, podívat se, jak si počínají.

Skončil rok 1993, skončila také kronika, která podává svědectví o 7 letech činnosti. Nová kronika již založena nebyla. Další léta jsou zachycena v knize zápisů, kterou do roku 2007 vedla paní Božena Dvořáková.

JAK JE TO S KLUBEM DNES ? Oproti začátku se mnoho změnilo. Stravování je zajištěno jiným způsobem, nepotřebnou jídelnu využívá Mateřské centrum. Pedikúra pracuje nejen pro důchodce. Klubu zůstala společenská místnost. Zájemců ubylo, noví nepřicházejí. Přesto klub jede dále. Každé úterý se konají pravidelné besedy a setkání. Přítomní diskutují o problémech ve státě i obci. Povídáme o filmech, pořadech v televizi, o zdravotní péči, o stravování, někdy ty starší vzpomínají na své mládí. Přinášíme články z časopisů, které nás zaujaly a předčítáme ostatním. Hrajeme hry na posílení paměti. Některá setkání mají slavnostnější ráz. Kolem Vánoc ochutnáváme cukroví, v době masopustu předvádíme, jak se nám povedly koblihy a boží milosti, před Velikonocemi se pochlubíme perníčky a malovanými vajíčky. Kromě pravidelných besed se připravilo několik akcí pro všechny zájemce – důchodce z Ořechova. 26.3.2008 jsme shlédli balet P. I. Čajkovského Labutí jezero, účast 46 seniorů. 25.9.2008 – zájezd: hrad Veveří, Jarošův mlýn ve Veverské Bítýšce, Masarykův okruh, Menšíkova rozhledna na Hlíně. Účast 37 důchodců. Při obou akcích autobus uhradil OÚ Ořechov. Ve spolupráci s Obecní knihovnou se 6. 10. 2008 v prostorách klubu konalo „Čtení z díla Karla Čapka“, předčítali převážně senioři, účast 31 posluchačů. Ve čtvrtek 20.11.2008 ve spolupráci s OÚ Ořechov se uskutečnilo tradiční již 22. SETKÁNÍ JUBILANTŮ, tentokrát v restauraci U Rybníčka. Pozváno

bylo 80 seniorů, účastnilo se 41, mezi nimi i náš nejstarší občan pan Stanislav Cimbálník (1911).

7. 4. 2009 bylo opět spolu s Obecní knihovnou uspořádáno další čtení, tentokrát z díla Viktora Kamila Jeřábka, spisovatele, jehož jméno nese i jedna z ulic naší obce. Zájem veřejnosti byl nevelký, účastnilo se pouze 14 posluchačů, předčítajících bylo 8, vesměs senioři. Škoda, že naše spoluobčany nezajímá, že V. K. Jeřábek píše ve svých knihách právě o našem okolí před 150 a více léty. Prštice nazývá Valčice, Silůvky – Třešňůvka, Radostice – Borověnka, Tikovice - Větrná atd.

3.6.2009 se konal zájezd na zámek Milotice, do lázní Hodonín a kolem Pálavských jezer domů. Účastnilo se 46 seniorů. Při zajišťování akce se vydatně angažovala naše knihovnice paní Leona Steingartová. Tato také o prázdninách pro seniory připravila kurz seznámení se s počítačem. Za to, že nezapomíná na naše starší občany, jí patří naše upřímné poděkování!

Do budoucna se počítá s tím, že klub důchodců změní své sídlo přestěhováním do bývalé speciální školy, kde získá svou klubovnu. Třeba nové prostředí přiláká nové zájemce. Důchodců je v Ořechově pozhnaně, snad alespoň někteří najdou tam cestu. Jinak Klub důchodců pro nezám je v Ořechově zanikne. A to by snad přece jen bylo škoda, už také kvůli těm, kteří před čtvrtstoletím toto zařízení v dobré víře zakládali a budovali.

V kronice listovala, o současnosti informovala a nad budoucností se zamýšlela

Oldřiška Párová

Příspěvky občanů

Ptačí budky

Pomáháme ptákům hnízdit

Mnoho druhů našich ptáků hnízdí v dutinách stromů. Tvoří významnou složku ptačí fauny sadů, zahrad, parků a stromových koridorů. Někteří si je umí vytesat sami, například strakapoudi a datli, většina je však odkázána na dutiny ve starých stromech. Těch v přírodě a udržovaných zahradách ubývá, a tak ptáci rádi využívají budky vyrobené člověkem.

Kdy budky vyvěšovat? Právě teď!

Nejvhodnějším obdobím pro vyvěšování budek je jednoznačně podzim. Budky stihnou do jara tzv. „opršet“ a alespoň částečně splynout s okolím. Navíc druhy u nás zimující si vyhlížejí svou hnízdní dutinu už od podzimu a budky vyvěšené na jaře mohou ignorovat. Vyvěšování v období předjaří a časného jara je vhodné zejména pro druhy, které se vrací ze zimovišť. Pozdějším vyvěšením těmto druhům zajistíme, že na ně nějaká volná dutina zůstane.

Kam a jak budky vyvěšovat?

Vybereme pro ni vhodné místo. Budky neumísťujeme na výsluní, opeřencům nevyhovuje plné polední slunce. **Vletový otvor** nesmí být ve směru převládajících srážek.

V našich podmínkách je tedy nejvýhodnější směr jižní nebo východní (popř. jihovýchodní). Zejména v hustějších porostech je důležitá orientace otvoru ke světlinám či průsekům.

Zásadní je, budku připevnit ke stromu či na jinou plochu natolik pevně, že ji neohrozí ani velmi silný vítr. Existuje několik způsobů zavěšení budek, ať už pomocí drátu, háčku, latě či přibitím ke kmenu.

Každý ptačí druh preferuje určitou **výšku** dutiny nad zemí. Obecně používanou výškou pro drobné pěvce jsou 2–3 m (1–5 m). V místech, kde je velký pohyb lidí a hrozí vyrušování ptáků, dáváme budky spíše výš. Naopak budky, které chceme častěji kontrolovat, umísťujeme raději do výšky asi 2 m.

Budky pro větší druhy ptáků (dravce, sovy, holuby, kavky) umísťujeme do výšky min. 6–8 m. Druhy jako např. sýkora uhelníček či dudek zase upřednostňují dutiny nízko při zemi.

Počet budek

Hustota budek se řídí především úživností biotopu. Např. v zahradách a sadech či smíšených lesích může být trochu vyšší, obecně platí, že budky se vyvěšují aspoň 15 m od sebe. Zcela zbytečné je vyvěšování několika budek stejného typu na jeden strom.

Výroba budky

Ujasníme si, pro který druh má být budka určena – podle toho potom zvolíme její rozměry, velikost dutiny a vletového otvoru. Jako stavební materiál použijeme prkna, plast, dřevobeton nebo části kmene. Nejčastějším stavebním materiálem jsou rozhodně dřevěná prkna.

Záleží pak jen na šikovnosti či praxi tvůrce, jak se dílo podaří.

Zde uvedu jen **několik praktických rad**: Vhodná jsou prkna o tloušťce 2 - 2,5 cm, která ohoblujeme pouze z jedné strany. Stranu, která bude uvnitř budky necháme neohoblovanou, abychom usnadnili mláďatům zachytávání na stěnách (popř. tuto stěnu zdrsníme). Do dna vyvrtáme jeden až dva otvory, aby mohla odtéct voda a budka „dýchala“. K sestavení jednotlivých dílů budky použijeme hřebíky či vruty (vhodnější pro případnou výměnu poškozených stěn). Dno připevníme mezi postranní díly a přibijeme ze stran, nikoli odspodu – pak odpadává. Střecha budky by měla přesahovat přední stěnu asi o 6 cm, boční stěny cca o 1 cm.

Budka musí být otvíratelná, abychom ji mohli po skončení hnízdění vyčistit od zbytků potravy a podestýlky, kterou ptáci do budky nanosí.

Životnost dřevěné budky můžeme prodloužit nátěrem (natíráme jen vnější strany).

Považuji za dobré se zmínit o tzv. **polobudkách pro pěvce**. Liší se od běžných budek tím, že horní polovina čelní stěny je otevřená, čili chybí. Mají vnitřní rozměry dna 12 x 12 cm, výšku 12 cm a vletový otvor zaujímá, jak jsme si řekli, polovinu přední stěny. Pro rehky domácí a konipasy bílé, kterých je v Ořechově dost a dost a zápasí

s nedostatkem hnízdních možností, je zavěšujeme pod střechy budov, kůlen, altánů apod. ve výši 2 – 5 m.

Orientační rozměry ptačích budek dle základních typů ptáků (v cm):

Druh	Výška budky	Rozměry dna	Průměr vletového otvoru
Sýkory modřinka, babka a uhelníček	25	12 x 12	2,6 – 2,8
Sýkora koňadra, lejsek černohlavý	25	12 x 12	3,2
Špaček obecný, krutihlav obecný	30	15 x 15	4,5 – 5,0
Polobudka – poštolka obecná	35	45 x 30	horní polovina přední stěny
Holub doupňák, kavka obecná	45	20 x 20	9,0
Pušík obecný	45 - 50	25 x 25	13,0

Ochrana před predátory

Pokud chceme mláďata uchránit před nepřáteli, nikdy na budku nepřipevňujeme bidýlko. Dbáme na to, aby těsně u vletového otvoru nebyly větve. Vzdálenost vletového otvoru od dna budky by měla být **alespoň 15 cm**. Před strakapoudem ochráníme mladé ptáky oplechováním okolí vletového otvoru.

Z vnitřní strany, asi 2–3 cm pod vletový otvor, připevníme dvěma vruty laťku. Ta bude ptákům usnadňovat vlet a výlet z budky. Zároveň slouží jako překážka pro nenechavé kočičí packy. V místech s vysokým výskytem koček a kun do vletového otvoru vsadíme krátkou plechovou či plastovou trubku. Kočky ani kuny se pak do budky nedostanou.

Péče o budky

Po skončení každé hnízdní sezóny je potřeba budky zkontrolovat, vyčistit. Nejlepším obdobím je začátek podzimu, tedy do konce října. Tím budky dobře připravíme i na nocování ptáků v zimním období. Čištění spočívající zejména v odstranění starého hnízda, někdy i hnízda vos nebo sršňů, je nutno provádět každoročně, jinak se starý hnízdní materiál v budce nahromadí a po několika letech zcela znemožní další hnízdění. Navíc se starým hnízdem odstraníme i jeho nežádoucí obyvatele – hnízdní

parazity. Ty ptákům hnízdění velmi znepríjemňují, oslabují mláďata a zpomalují jejich růst.

Zahrádkář či sadař by však neměl zapomínat ani na ptáky, kteří nehnízdí v dutinách. To znamená, měl by svoji pozornost upřít i na ptačí druhy, které si staví tzv. **volná hnízda**. Jedná se především o vysazování a úpravu křovin i stromů, umístování umělých hnízd a hnízdních podložek.

LuBer

Ze života ptáků

Zájem člověka o ptáky je snad odvěký. Přirozeně, že postupem doby se měnil. S ptáky spojovali naši předkové různé pranostiky, písně, říkanky a básničky. Např. dobře známé jsou pranostiky : Na Hromnice (tj.2.2.) musí skřivánek vrznout i kdyby měl zmrznout. Nebo na sv. Řehoře (12. 3.) čáp letí přes moře. O příletu kukaček se říkalo „Lepší jedna kukna, než skřivánek putna“. K odletu ptáků do zimovišť se vztahuje: „Panny Marie narození, (8. 9.) vlašťoviček rozloučení“. I někteří umělci oslavili ptáky svým dílem. Například hudební skladatel Antonín Dvořák složil píseň Příletěli vlašťovičky z jara k nám. Taktéž je celá řada lidových písní s ptačí tematikou. Uvedu jen: Sivá holubičko, kdes byla..., Letěla husička... aj. Z říkanek byla známá: „ Bude zima, bude mráz, kam se ptáčku ...“. Pamatuji dobu, kdy chov ptáků byl dobovou módou. Chovali se pro jejich zpěv nebo jako okrasa domácností. Nejvíce se chovali z cizokrajných ptáků kanárci a různé druhy papoušků. Z ptáků naší krajiny slavíci, stehlíci, čížci, samečci pěnkavy aj. Lovu posledně jmenovaných se věnovali tzv. čížbaři – ptáčníci, kteří ptáky lovili různými způsoby, nejčastěji na tzv. vějičky. Ptáky následně prodávali. Nejvíce ptáků v Ořechově choval pan Minařík, trafikant. Jeho trafika byla plná klecí. Velký chov ptáků měl i MUDr.Edvard Fridrich. Těm věnoval celou jednu místnost jeho bytu, dnes první kancelář OÚ v poschodí budovy. Ptačí klece byly běžné v dílnách řemeslníků.

Po druhé světové válce byla československá veřejnost znepokojena úbytkem stěhovavých ptáků. Ti se stali předmětem diplomatického jednání mezi ČSR a Itálií. Jednání vyústilo v mezistátní smlouvu, která měla zamezit lovu stěhovavých ptáků při jejich tahu do zimovišť a zpět přes jižní Itálii. Bylo známo, že tamní obyvatelé loví ptactvo ve velkém do nastražených sítí. Dohodu podepsal za ČSR tehdejší ministr zahraničí Jan Masaryk. Byl to první důležitý počín na ochranu ptactva. Od té doby je naše příroda ochuzována více a více o pestrost druhů a početných stavů ptactva. Uvádím jen ty druhy, které sdílely s člověkem stejný životní prostor. Zmizela celá čeleď sovítých, t. j. sýček obecný, puštík, kalous a sova pálená. Zmizel chocholouš, dříve pták vesnického prostoru, mizí strnadi, křepelky, dudci, ťuhýci, racci. Za oračem dříve létala hejna racků, dnes nejsou vidět ani jedinci.Zatím zůstávají ze stěhovavých - vlašťovky, v menší míře jiříčky, rehci domácí a zahradní, drozdi, zvonohlíci, pěnice slavíkovité, žluvy a kukačky. Z nestěhovavých – sýkory koňadry, modřinky, pěnkavy, zvonci, strakapúdi a vrabci jak domácí, tak i polní. Nejmarkantnější úbytek ptactva je pozorovatelný právě u vrabců. Ti se dokonce dostali na listinu velmi ohrožených druhů.

Před třemi roky byl vrabec vyhlášen ptákem roku. Navíc v loňském roce vyhlásila Česká akademie věd soutěž na vědeckou práci s názvem „Proč mizí vrabci, zejména z měst“.

Všechny uvedené druhy stěhovavých ptáků, žijí a hnízdí v okolí mého bydliště, s výjimkou kukačky, která je známá hnízdicím paratizmem a zatím jsem nikdy nenašel mladou kukačku v cizím hnízdě.

Po několik roků sleduji a zapisuji přilet jednotlivých druhů ze zimoviště. První se vrací špačci a to již v únoru, letos dokonce 1. 2. Dva páry pravidelně hnízdí v dutině ořecha u sousedů. Druhý přilet patří červenkám a drozdům, vždy do 15. 3. Do konce března přilétají pěnice slavíkovité a rehci. Počátkem dubna se objeví zvonohlíci. Vlaštovky – jeden pár měl letos přilet 18. 4., druhý pár až 1. 5. Kukačka dala o sobě vědět 30. 4. Nejistil jsem dosud nikdy přilet žluv. Z jara se chovají velmi tiše a jsou plaché. Až v srpnu, kdy vyvedou mláďata, dávají o sobě vědět křikem a letovou akrobacií. Červenky hnízdí před našim domem v keři dřívěálu. Milují husté keře a zavěšené až k zemi. Hnízdí velice nízko nad zemí. Drozdí hnízdí na vysokém smrku. Sameček často sedí na vrcholové větvi a krásně vypěvuje. Pěnice slavíkovitá velmi brzy po přiletu zahnízdí a vybere vždy keř s neopadávajícími listy. Je velmi užitečným ptákem, zejména v době květu jabloní. Její zobáček je štíhlý a přímo předurčen k vytahování larev květopasu z květů jabloní. Rehci - to jsou milovníci lidského obydlí. U nás mají několik budek, ale z některých je vypudili vrabci. Hnízdí v garáži na nástěnném svítidle, dva páry v budce a třetí pár si postavil hnízdo na trámku konstrukce vrat nad otevíranými dvířky. Aby nebyli rušení častým otevíráním dvířek, přibil jsem jim k trámku 15 cm vysokou destičku, aby nebyli viděni. Při otevírání celých vrat sedící samička na vajíčkách nejen, že hnízdo neopouštěla a klidně se otevírajícími vraty nechala vozit.

Vlaštovky – první pár s brzkým přiletem hnízdil v minulosti vybudovaném hnízdě ve stáji našeho koníčka. Tento pár letos hnízdil dvakrát a celkem vyvedl sedm mláďat. Druhý pár chtěl hnízdit v garáži, kde hnízdil v loňském roce. Hnízdo bylo spadené, tak vlaštovky začaly s novou stavbou. Rozestavěly je, ale pro přílišné sucho a tudíž nedostatek stavebního materiálu – bláta, stavbu přerušily. Se stavbou pokračovaly až po příchodu dešťů, to je v červnu. Stavěly rychle a já z obavy, aby jim hnízdo nespadlo, tak jsem pod něj přibil základ – tenkou laťku. Vlaštovkám se to nelíbilo, hnízdo nedostavěly a začaly hledat nové staveniště. Našly je v místnosti před sklepem, kam létaly otevřeným okénkem ve dveřích. Hnízdo postavily na lampě, ale při častém chodění do sklepa, byly vlaštovky rušeny a vždy hnízdo na chvíli opustily. Vajíčka jim asi prochladla a nedávala naději na mláďata. Instinktivně to vycítily, hnízdo opustily a opět začaly hledat nové hnízdiště. Vrátily se znovu do garáže a pustily se do stavby hnízda v opačném rohu objektu. Z novu přilepily pár hrudek bláta na zeď a jak je u vlaštovek zvykem, pár dnů čekaly, až to zaschne. V tu dobu jsem si spočítal čas na stavbu hnízda, kladení vajíček, sezení na nich a dobu krmení mláďat. Vyšlo mně, že by jejich odlet připadal na polovinu září, či ještě později. Rozhodl jsem se jednat. Hnízdo postavené u sklepa jsem ostrým a dlouhým nožem odřízl od zdi a lampy a neporušené s potřenými plochami lepidlem jsem přilepil do míst, kde měli rozestavěné nové hnízdo. Pro jistotu z nedůvěry k lepidlu jsem hnízdo zajistil ze spodu opět laťkou. Vlaštovky hnízdo snad z trucu nepřijaly a znovu začaly létat ke sklepu. Okénko jsem

proto uzavřel. Nezbyvalo jim nic jiného, než se vrátit do garáže. Hnízdo však tři dny ignorovaly, až čtvrtý den konečně do něj samička usedla. Koncem srpna vyvedly dvě mláďata. Ta vyrostla velmi rychle a v den, kdy vylétěla na první prolet, byla na dvoře nevídaná radost. Byl to rej třinácti vlaštovek, to je i těch, které se narodily v jiném hnízdě. Byla to rodinná slavnost ?

Dnes, kdy předávám tento příspěvek do tisku, to je 10. 9. ještě zmíněná dvojčata s matkou neodletěla. Sameček již odletěl a také ostatní ze stáje od koníčka.

Tak šťastnou cestu přátelé a z jara nashledanou !

Ještě zmíním jeden pozoruhodný úkaz, týkající se jedné samičky rehka domácího.

Když přiletěla z „teplých krajín“ tak jsem prováděl řez vinné révy. Samička si sedla na vedení vinohradnické konstrukce a pozorovala mně. Já ji slovy přivítal a ona stále natáčela hlavičku ze strany na stranu, jako by mně naslouchala. Když jsem pokročil v práci a posunul se vinohradem dál, přeletěla blíž a znovu mně pozorovala. Tak to udělala třikrát. Tentýž pták za několik dní vlétěl otevřeným oknem do stáje, kde jsou ustájeny slepice a králíci. Šel jsem ke dveřím, mírně je pootvěřel a pozoroval ji. Nejprve seděla na jedné zdi dělicí stáj na jednotlivé kotce, nakláněla hlavičku, aby lépe viděla a pozorovala králíky. Po chvíli přeletěla na druhou dělicí příčku a opět pozorovala, co se děje v druhém kotci. Tam jsou slepice. Řekl jsem si : „ Ejhle revize“! Kdybych vyznával buddhistické náboženství, které hlásá reinkarnaci (posmrtné převtělení), řekl bych si“ „ Učení potvrzeno“. S tímto ptáčkem má podobné zkušenosti i manželka. Když v zahradě něco dělá, je jí nablízku a pozoruje ji. Občas sedne na parapet okna kuchyně s výhledem do zahrady a nahlíží do kuchyně. Žena to okomentuje slovy: „ Chce vědět, co vařím“. Po těchto zkušenostech se táží: do jaké míry ptáci uplatňují rozum a nevědomé instinkty ?

Jaromír Polcar

V jakých časech jsme žili

Když přichází měsíc srpen vždy si vzpomenu na rok 1968, ale také na léta, která tomu předcházela.

Nejdřív ohrozila život našeho národa válka. Pak přišly další špatné časy s událostmi, které ohrozily jeho duševní stav, zdraví i charakter. S nadějemi přijala většina národa program socialismu. Jeho řízení se však dostalo do rukou nepravým lidem. Nevadilo by tolik, že neměli dost státnických zkušeností, ani znalost filosofie, chyběla jim nejvíce obyčejná moudrost a slušnost a uměli vyslechnout mínění druhých. Komunistická strana, která měla po válce dost velkou důvěru lidí, postupně ji vyměňovala za úřady, až je dostala všechny a nic jiného už neměla. Brzy to pochopili i ti komunisté, jejichž zklamání nad výsledky bylo zklamání i všech ostatních. Špatná a především chybná linie vedení změnila stranu z politické strany do svazku v mocenskou organizaci, jež nabyla přitažlivost a moc pro sobce, zbabělce a lidi se špatným svědomím. Mnozí komunisté proti tomuto úpadku bojovali, ale nepodařilo se jim zabránit toho, co se stalo. Poměry v komunistické straně byly příčinou stejných poměrů ve státě. Její spojení se státem vedlo k tomu, že ztratila výhodu odstupů od výkonné moci. Činnost státu neměla kritiku. Parlament se odnaučil rokovat, vláda

vládnout a ředitelé řídit. Volby neměly význam, zákony ztratily váhu. Nedalo se důvěřovat svým zástupcům v žádném výboru a když se mohlo, nedalo se po nich nic chtít, protože stejně nemohli ničeho dosáhnout. Horší však bylo, že se nedalo nikomu důvěřovat. Osobní i kolektivní čest upadla. S poctivostí se nikam nedošlo a o nějakém oceňování podle schopností darmo mluvit. Proto většina lidí ztratila zájem o obecní věci a starala se jen o sebe a o peníze, přičemž ke špatnosti poměrů patřilo i to, že ani na ty peníze nebylo spolehnutí. Pokazily se vztahy mezi lidmi, ztratila se radost z práce, na národ přišly časy, které ohrozily jeho duševní zdraví i charakter. Bohužel dnešní doba se mnohému hodně podobá a v něčem je i horší. Za stav tehdejší i dnešní odpovídáme všichni, ale hlavní odpovědnost mají ti, kteří byli a dnes jsou součástí či nástrojem nekontrolované moci. Dnes kontrolované, ale nevím, jestli správně, především podle dnešních zákonů, které však častěji pomáhají podvodníkům, zlodějům a darebákům. Tehdejší aparát rozhodoval, co kdo smí a nesmí dělat, on řídil zemědělská družstva, dělníkům závody a občanům národní výbory. Žádná organizace nepatřila ve skutečnosti svým členům, ani komunistická. Největší lži a klamem tehdejších vládců bylo, že svou zvlášť vydávali za vůli dělnictva. Kdyby se tomu mělo věřit, musela by vina za úpadek hospodářství, zločiny na nevinných lidech, zavedení cenzury, která zabránila, aby se o tom mohlo psát. Dělníci by byli vinni za chybné investice, nedostatek bytů atd. Dělnictvo nerozhodovalo o ničem, dělnické funkcionáře volil někdo jiný, zatím se mnozí dělníci domnívali, že vládnou. Je pravda, že někteří straničtí funkcionáři se stali novou vrchností. Ještě dnes poznáme, že mnozí odčiňují krivdy, aby se vrátili na nová dobře placená místa a ještě dřív do politiky. Dnes nevládne komunistická strana, není cenzura, ale co si mohou dovolit nejen nejvyšší představitelé je až neuvěřitelné. Každý den slyšíme mezi lidmi, vidíme v televizi jak tisíce lidí je podvedeno, co všechno si takoví lidé, zloději mohou dovolit a přitom zůstanou nejen bez trestu, ale ještě dál podvádí a smějí se. Ptám se ! Kde je ta pravda co zvítězí, kde je ta spravedlnost ? Pravda nevíteží, pravda jen zůstává, když se všechno ostatní rozkrade a prosustruje. Z čeho se máme radovat ? Snad myšlenka o nové naději ?

Bohumil Šmíd

Možnost inzerce:

1 stránka barevná 1 200 Kč, 1 stránka černobílá 1 000 Kč, ½ stránky černobílé 500 Kč

Příspěvky přijímá Obecní úřad Ořechov. Délka příspěvku by neměla překročit 1,5 strany A5.

Zpravodaj neprochází stylistickou úpravou.

Uzávěrka příspěvků: 10.12.2009

Vydává: Obec Ořechov, Zahradní 216/1, 644 44 Ořechov

Ev. č. MK ČR E 10132

***Veškeré sklenářské práce,
interiéry na zakázku, nábytková skla, vitríny,
zrcadla, police, stolky, akvária, terária, opravy***

***SKLENÁŘSTVÍ
LUBOŠ CHYBA***

***Luboš Chyba
Výhon 3
664 44 Ořechov
Tel., fax: 547 225 555
Mobil : 723 624 277***

Historie a současnost myslivecké chaty

Stavba myslivecké chaty rok 1976

Myslivecká chata srpen 2009

Hon v Tikovicích rok 1957-uloveno 725 zajíců